

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

Udkast, som Raastofkommissionen har indsendt til Ministeriet.

I § 1 bemyndiges Ministeren for Landbrug og Fiskeri til at anvende indtil 5 Mill. Kr. til Udlaan til Landbrugere til Opførelse paa disses Ejendomme af støbte eller murede Ensilagebeholdere med Oversilo, Afdækning og øvrige Tilbehør.

I § 2 fastslaaes det, at Laanene ikke maa overstige $\frac{3}{4}$ af Omkostningerne ved disse Beholderes Opførelse, og at de enkelte Laan maa udgøre et Beløb fra 150 Kr. op til 1 200 Kr. pr. Ejendom i Almindelighed, idet man dog i særlige Tilfælde kan yde et Laan paa op til 2 000 Kr. Laanene foreslaas at skulle være helt rentefri samt afdragsfri i de første 2 Aar, hvorefter de afdrages med $\frac{1}{30}$ halvaarligt. Det vil sige, at det er meget billig Laan, der her stilles til Raadighed. Det er et Bevis for, at man fra Statens Side mener, at en Udvikling, der gaar i Retning af større Selvforsyning, i disse vanskelige Tider har Betydning ikke alene for Landbruget, men for hele Samfundet. Laanene maa ikke omfatte Gravearbejde o. lign. ved Ensilagebeholdernes Opførelse, men kun selve Opførelsesudgiften.

For Laanene gives der Pant i de paa-gældende Ejendomme, og Laanene placeres bedst muligt med oprykkende Panteret, saa at de i Forbindelse med forudgaaende Behæftelsers Restgæld faar betryggende Pantesikkerhed inden for 110 pCt. af Ejendommens Panteværdi. Ved Ejendommens Panteværdi forstaaer man Ejendomsskyldværdien og Besætnings og Redskabers Skatteværdi, i Lighed med Bestemmelserne i Loven om Landbrugets Gæld. I særlige Tilfælde kan man dog dispensere fra denne Regel om de 110 pCt., nemlig hvor Ejendommens Handelsværdi betydeligt overstiger Panteværdien og denne er uforholdsmæssig lav sammenlignet med det i Ejendommen indestaaende Kreditforeningslaan eller et andet normalt Førsteprioritetslaan. Det er den samme Dispensationsbestemmelse, som findes i Loven om Landbrugets Gæld. Det er jo en Erfaring, at visse Steder i Landet, navnlig i Vestjylland, hvor man har opdyrket Arealer, ligger Ejendommens skylden lavere i Forhold til Ejendommens Handelsværdi end i den øvrige Del af Landet. Jeg anser det for nødvendigt at medtage denne Dispensationsbestemmelse for ikke at udelukke saadanne Ejendomme, men paa den anden Side maa man naturligvis være forsigtig og ikke anvende Dispensationsretten ud over, hvad jeg har nævnt.

I § 5 er fastslaaet den Fremgangsmaade, der skal følges ved Behandlingen af de forskellige Laanesager, og i § 6 fastsættes det, at der for Behandling af Sagerne skal betales 20 Kr. for hver Sag, der gennemføres, og 10 Kr. for andre Sager. I § 8 er medtaget den samme Bestemmelse, som findes i andre Love, hvorved Staten yder Støtte til Landbruget paa en eller anden Maade, en Bestemmelse, der gaar ud paa, at man ved disse Ensilagebeholderes Opførelse fortrinsvis skal antage arbejdsløse, som er forsikrede.

Det er Hovedbestemmelserne i Lovforslaget, som er vedtaget af Folketinget, og jeg anbefaler det til Vedtagelse i det høje Landsting.

Kr. Johansen: Problemet om Opbevaring af Grøntfoder og andet saftigt Foder er ikke noget egentlig nyt, som skal startes helt fra Begyndelsen eller uden forud indvundne Erfaringer. Alligevel maa man vistnok sige, at noget større er der endnu ikke opnaaet med Hensyn til at opbevare de Foderemner, det her drejer sig om. Under de nuværende Forhold er det imidlertid naturligt, at man ogsaa ved Foranstaltninger af den Art søger i højere Grad at gøre Landbruget selvforsynende med de Raastoffer, som Landbruget har Brug for til sin Produktion. Dersom dette virkelig gennemføres i større Udstrækning og med det Held, som vi haaber maa følge det, vil det være en endogsaa ret værdifuld Foranstaltning til Fremskaffelse af Foderemner, som man ellers maatte indføre udefra til ret høje Priser. Raastofkommissionen har, som man kan se, beskæftiget sig med Sagen og peget paa, hvor værdifuldt dette kan blive. Kommissionens Forslag er i det væsentlige fulgt i det Lovforslag, som Landbrugsministeren her har fremsat. Man har altsaa ogsaa fra den Side haft Øje for den Værdi, som en rigtig Løsning af denne Opgave vilde have, og det tager jeg som et Vidnesbyrd om, at vi er inde i en Situation, hvor en Lovgivning som denne ikke alene er forsvarlig, men ogsaa kan betragtes som nødvendig.

Den højtærede Minister har gennemgaaet Lovforslagets enkelte Bestemmelser, og jeg skal ikke gaa stærkt ind paa dem. Jeg vil kun pege paa, at i Modsætning til, hvad der gælder Lovene om Grundforbedring og om Staldhygiejne, maa man vist have Lov til at forudsætte, at de 5 Mill. Kr., som her stilles til Raadighed, vil slaa nogenlunde rigeligt til. Jeg tror heller ikke, der er Grund til at beklage, om de ikke bliver opbrugt i Løbet af den allernærmeste Frem-